

Czytania: Rz 6, 12-18; Ps 124 (123), 1-2. 3-5. 6-8; Aklamacja Mt 24, 42a. 44; Łk 12,39-48

Św. Paweł zachęca nas wszystkich w pierwszym czytaniu, abyśmy chcieli współpracować z łaską Pana Boga i oddali się, ofiarowali samych siebie Bogu. Takie ofiarowanie pomoże nam walczyć z grzechem i z własną słabością, z pożądliwością, która jest związana z naszą ludzką śmiertelną kondycją. Nasze ciało ma być narzędziem sprawiedliwości, ma być zaangażowane w pomnażanie dobra. Mamy konsekwentnie i wytrwale służyć Bogu, aby wyrwać się z niewoli grzechu i pożądliwości, i powierzyć się i być jedynie zależnym od Boga polegając całkowicie na Jego dobroci i łasce. Służenie nieprawości i grzechowi doprowadza do śmierci, grzech powoduje osłabienie, a czasem całkowite zerwanie relacji z Bogiem, co prowadzi do duchowej śmierci. Człowiek powinien być w pełni zaangażowany jedynie w to co dobre, szlachetne, Boże, bo to prowadzi nas do pełnego życia już tu na ziemi i do życia wiecznego w przyszłym świecie.

W tym działaniu na rzecz pomnażaniu dobra mamy zawsze usilnie trwać. To jest nasze zadanie, z którego nie możemy się zwolnić, bo nie wiemy, kiedy Pan Bóg każe nam zdać relację z naszego życia, kiedy przyjdzie do nas i zobaczy, jak gospodarz z Ewangelii, czym my się zajmujemy. Każdy w życiu ma jakieś zadanie do spełnienia, bez względu na talenty, własne możliwości, zdolności. Bez względu na okoliczności w jakich żyjemy, każdy może i powinien być zaangażowany w czynienie dobra w swoim środowisku. Każdy tak jak może, według swoich własnych możliwości mając świadomość, że „komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą”. To jest nasze zadanie, bo nasze życie nie jest nasze, ale należy do Boga i jest cały czas w ręku Pana Boga.

Prośmy Pana Boga abyśmy umieli ten dar życia mądrze i owocnie wykorzystać, dochowując wierność Panu Bogu w każdych okolicznościach życiowych.

o. Wiesław Jonczyk SJ